

NAGY VENDEL

„
TÜZLILIOMOK

VERSVÁLOGATÁS

NAGY VENDEL
TÚZLILIOMOK
VERSVÁLOGATÁS
E-KÖNYV

RÉGI ÉS ÚJ VERSEIM

KIADOTT KÖNYVEIM 14.

2018. MÁRCIUS 25.

KÉSZÜLT 2018 TAVASZÁN, A KÖLTÉSZET NAPJÁRA.

**AJÁNLOM BARÁTAIMNAK ÉS ELLENSÉGEIMNEK, OKULÁSKÉNT...
VALAMINT MINDEN CSALÁDTAGOMNAK.**

**NYOLCVANKETTŐ HANGULATI VERS
EGY BEFEJEZETLEN ÉLETMŰBŐL...**

Kapcsolattartás:
nagy.vendi54@gmail.com

KÖSZÖNÖM A MEK DOLGOZÓINAK ÁLDOZATOS MUNKÁJÁT.

KÖSZÖNÖM A KÖNYVBORÍTÓ TERVEZŐJÉNEK MUNKÁJÁT,
CSOMOR HENRIETT
BORÍTÓ TERVEZŐ

A KÖNYVET ZSÍROS ARI OLAJFESTMÉNYE DÍSZÍTI.

A KÉP CÍME: TÚZLILIOMOK

SZEKSZÁRDI MŰTERMÉBEN ÉS A HONLAPJÁN KERESSÉK.

A KÖNYV BELSŐ BORÍTÓJÁN A SZERZŐRŐL KÉSZÜLT FESTMÉNY LÁTHATÓ,
MÁTYÁS RITA ALKOTÁSA.

Mátyás Rita: Nagy Vendel portréja / akril festmény

ritamatyas57@gmail.com

Képei megtekinthetők: <https://www.facebook.com/matyasrita/>

A KÖNYV MAGÁNTULAJDON.

A KÖTET TARTALMÁT SZERZŐI JOGOK VÉDIK.

OLVASD ÉS ADD TOVÁBB.

A VERSEKET VAKOK IS OLVASHATJÁK, OLVASÓ PROGRAMMAL.

KÉSZÜLT 2018-BAN, TAVASZRA, KÖNNYED OLVASMÁNYNAK.

A KÖLTÉSZET NAPJÁRA AJÁNLVÁ.

A SZERZŐ TIZENNEGYEDIK KÖTETE A MAGYAR ELEKTRONIKUS KÖNYVTÁRBAN.

TARTALOMJEGYZÉK, KERESÉS

01. ELŐSZÓ
02. AJÁNLÓ: KIJELENTEM KOMOLYAN...

VERSEK

03. HALLJA-E KEND...
04. LÓTUSZ-FAKTUSZ...
05. CSAK ÁMULOK ÉS BÁMULOK
06. BELEGABALYODTAM
07. ELINDULÓ INDULÓ
08. ÉLET ÉS HALÁL
09. FELIPEREDTEM
10. AZ UTOLSÓ EMBER
11. GONDOLATIM FENYŐ ILLATÁBAN
12. KATALIN KOPOGTAT
13. ÁLMODJ SZENYORITA
14. CERUZACSODA
15. EGY CSÉSZE FORRÓ, KÍNAI, ZÖLD TEA
16. KÍNAI MESÉK VILÁGA
17. BARÁTAIM ÉS EGYÉB EMBERFAJTÁK
18. LESEK, MINT A LUKINYÚL
19. MIKOR IFJÚ LEGÉNY VOLTAM
20. LOGIKUSSÁG
21. ZSUZSANNA S A...
22. UHU BAGOLY
23. MOSTANRA HŐSI RÍMEKET HOZTAM
24. TESTAMENTUM
25. TÚZLILÍOMOK
26. ESTE AZ UTCABÁLON
27. VIRÁGGAL KÖSZÖNTELEK VIRÁGOM...
28. TÁNCOLJ VELEM
29. AKROPOLISZ ÁGYÓ
30. ALISCA DOMBJAIN
31. SZEKSZÁRD, A BOROK, ÉS HADAK ÚTJÁN
32. A NŐKRŐL
33. A SZEKSZÁRDI PLATÁN SORON...
34. JÓZSEF NAPRA
35. TÁNCOLÓ ASSZONY
36. MARY ZSUZSI
37. POLITIKUS
38. HIERARCHIA
39. POLITICUSZ, DEMOKRATICUSZ,
HUMANICUSZ, ja és HUNGARICUSZ
40. KAKASDI SVÁB DALLAMOK
41. SZÉKELY GYERMEKEK KAKASDON,
A SZOMSZÉD TERCIÁN

ÉRZÉKI LÁTOMÁSOK, ÉRZÉKI DALLAMOK

42. ÁLOM ÉS VALÓSÁG
43. AUGUSZTUSI CSILLAGHULLÁS
44. KÁPRÁZATOS VIZIÓ
45. AURÓRA
46. AZÉRT HALT MEG
47. DZSIGOLÓ
48. ELHAGYOTT A KEDVES
49. ELVESZETT AURÓRA
50. EROSZ
51. SZERELMES ÁLMOK...
52. NAGY BUJA RÉZÁGYON
53. SZERELEM UTÁN
54. VÁGYAID KELYHÉN
55. HAJNAL ÉBREDÉSE
56. MINT IGAZGYÖNGY
57. ISMERETLEN TÁJAKRÓL
58. ÁLMOMBAN CUPIDÓ LÁTOGAT
59. VAK SZERELEM
60. LÁTNI SZERETNÉLEK
61. SZERELEM
62. SZERETLEK ÉN
63. A SZŐKE TISZA SZERELMES MOSOLYA
64. TÁNCOSOM, TE GYÖNYÖRŰ
65. EZT A KISLÁNYT
66. GYERTYALÁNG
67. HÉTKÖZNAPI CSODA
68. NOSZTALGIA
69. KÉT SZEMEMBŐL
70. MIKOR IJED MEG EGY FÉRFI?
71. MINDENKI ALSZIK
72. MIUTÁN MEGHALT A KERESZTFÁN
73. ISTENKÁROMLÁS
74. OLYKOR
75. SUSOGNAK AZ ŐSZI FÁK
76. SZÁLLOK A SZÉLLEL
77. VÁROM A PÁROM
78. ÜZEN A PLATÁNFA
79. VERSTRILÓGIA A VAKSÁGRÓL
80. A ZÖLDSZEMŰ SZÖRNY...
81. KRÚDY UTÁN
82. UTÓSZÓ

01. ELŐSZÓ

KEDVES ÉRDEKLŐDŐ ÉS LEENDŐ OLVASÓIM!

Az alkotó, lehet az bár festő, szobrász, vagy ne adj Isten író ember, ha már rádühödik, vagy ahogy mondani szokás, elkapja a gépszíj, vagy a fogaskerék, és homlokon csókolja a mázsás múzsa, akkor remélhetőleg valami maradandót hoz létre, ha még szerencséje is van. A szobrász levési a felesleget a kőről, a festő összekeni a tiszta vásznat valamiféle ragaccsal, az író pedig tintájával bepiszkítja a drága papirost.

Ilyenkor égnek, ahogy festőnő barátom is mondta volt, tűzben égnek a liliumok, energiát adva a mű születéséhez, és kissé elégnék, elhamvadnak azok az erőt adó, szűzies gondolatokat sugalló virágok.

Magam is, ha táltosok dobolását hallom, szinte repül a toll a papíron, mármint a régen elkopott lúdtoll, és nem tudom olyan gyorsan írni, mint ahogy jönnek a gondolatok, aztán van, amelyik ihlet a maga dugájába dől és évekig nem lesz belőle semmi.

Néha éjszaka is égnek a liliumok, de mindig van, aki eltapossa a tüzeket, pedig az is termékenyvé teszi a talajt, hiszen a tábortüzek helyén is magasabbra nő a fű.

Nem mindig jön létre a szinekvanon.

Mindenképpen javaslom ennek a könyvnek az elolvasását, hiszen a szokványos megosztó hangulati elemek mellett, némi rendhagyó lírikus versezetet is becsempésztem, kíváncsi érdeklődéssel várva a reagálásokat. Ez az út vagy a pokolra vezet, vagy a fellegekbe, aki keres, talál elven, tudatosan eldugva jelentéktelenebb hangulati elemek közé. Az érzéki szépség mindenkor is része volt az irodalomnak, akár még az ókori időktől is.

A szerelmi líra hozta létre elsődlegesen az irodalom ezen részét.

Köszönöm ha fellapozza a könyvet, remélhetőleg egy végtében elolvassa, de ha túl töménynek találja, akkor bármikor visszatérhet a folytatásra.

Mindenkinek örömteli olvasmányt kívánok, az nem baj, ha néha bonyolultabb a szóképlet, a végkifejlet a lényeg.

Őszinte hívük...

NAGY VENDEL

U. I. Mivel az interneten tizennyolc Nagy Vendel van, ide írom, hogy...

SZEKSZÁRDI NAGY VENDEL

Magánzó

2018. MÁRCIUS 25.

02. AJÁNLÓ KIJELENTEM KOMOLYAN...

PÁR SZAVAS BÖLCSELET...

Kijelentem komolyan,
nem vagyok én
ilyen, olyan, amolyan,
csak olyan amilyen.
senki nem olyan, amilyen
szeretne lenni.
mindenki olyan, amilyen
valójában, s ennyi
csak az ami,
Egy ismeretlen senki.
Ha verseket ír,
mi lesz belőle?
Egy ismert senki.
olvasod te,
mondom én, Vendi.

2016. május 21.

VERSEK

03. HALLJA-E KEND...

A SZELLEM SZABADSÁGA

Süt a Nap
vagy esik a hó,
a gályarabnak
leláncolva sem mindegy,
hogy merre indul
el a hajó.
mindenféle rabnak
a gondolata szabad,
irányt mutatnak az
égi madarak,
melyek guggolva repülnek
el az ég alatt.
nem gátolhatja
a leláncolt pad.
csak a testét kötik oda,
olykor a lélek fátyolos marad.
még a nevem sem tudjátok,
én vagyok a hallja-e kend...
ez nem túl okos...
mondjuk a jó dalokat,
isszuk a szép borokat,
tudományos alapon,
mértékkal és tartózkodással.
mérték a vödör,
tartózkodás az asztal alatt.
de a szellem az szabad?
barátom nyerte a borivó versenyt,
nem a szőlőjében lett eltemetve,
haptákban fekszik a temetőben.
prostituálódik,
mondhatnám amúgy is,
eldurvul a világ.
gondoltam, ismerem
a filozófiát...
ihaj, csuhaj, rókaprém,
más is céda,
nemcsak én.
cemende elrejtve,
olyan észre se vegye.
aki közel áll a tűzhöz,
az megéghet,
aki hátul van,
az megfagyhat.
elől izzik az arca,
hátul meg vacog a foga.
egy ideje idestova.

ne legyél ostoba,
szóljál rá másokra.
nincs bennük semmi alázat,
az urak, még mindig vadásznak.
s ez ordító gyalázat.
versengve ölni úri kiváltság,
örökölt ősi jog,
nem törli el a megváltott
örök váltságot.
sokan nem is tudják a nevemet,
én vagyok a hallja-e kend.
sokszor úgy érzem hogy én,
magamért felelek,
a magam könnyökén jövök ki,
örökkön örökké.
az idő rohanva halad,
csak a szellem szabad,
csupán a gondolat marad,
titkolod önmagadat,
magad előtt is.
nehogy a rossz gondolatok
reád ragadjanak.

2017. szeptember 30.

04. LÓTUSZ-FAKTUSZ...

PERELEK ELEMÉK

Azt mondja egy értő ember,
ki Lótusz-Faktusz a vers terén,
és döntéshozó,
ezen a féltekén.
Vendel rendel versel és nem kertel.
elgondolkodtat pár költemény.
igen, ezek a verseid tetszenek nekem igazán,
megmondod az őszintét talán.
valóban, így igaz,
Görögök vannak a falóban.
ez a két lehetőség választható.
ez a két verzió,
menny, vagy pokol.
ezt mondja a csízió.
keveseknek adatik meg a mennyek országa,
egyre többen jutnak a pokolra,
szinte naponta,
gyűlnek ott halomra.
de jobb tegnap, mint ma,
minek kénbűzös a gyomra,
mégis jól érzik ott magukat.
van ott minden, kaja, pia, nő, kábítószer.
csak egy nincsen, jó vers.
bár igény volna rá,
ám bár néha trágár,
ezt beraknám az újságomba,
mert nagyon tetszik,
humoros némelyik sora.
ne gondolj mást,
nem otromba.
igazat mondok,
ne lássam többet a villanyszámlást.
ne legyél goromba.
kérdik tőlem a nagyok,
hogyan muszályozva vagyok?
na ezt jól meg aszondtátok.
azt mondjátok,
az ég vigyázzon rátok,
a vak varjúcska,
a vakondokok,
és a vak komondorok,
a vakegér,
nos meg ugye én,
elvagyunk a magunk kenyérének.
kérdézném a kis kisasszonytól
valahová elkísérhetném?

meg hát... válaszol.
könnyedén felelné,
egy szoba rejtekén,
tobzódik az erény.
dől akár a konyhaszekrény.
a saját szívem szerint
leközném én,
ha magam ülnék csak
a szemétdomb tetején.
de nem csak én vagyok
a Lótusz-Faktusz ott.
Én mindent elhárítok.
megváltoznak majd a dolgok,
ha a saját árnyékszékemen trónolok.
akkor az én külön bejáratú
nyelvemmel gyilkolok,
vagy pedig hódolok.
s ez nagyon jó dolog.

2017. szeptember 26.

05. CSAK ÁMULOK ÉS BÁMULOK

Mostanság ha elgondolkodom,
magamnak ha felelek,
egyik ámulatból
a másikba esek,
hogy néha megfelelek,
magam magamnak,
mindenféle értelemben véve.
rájöttem hosszú éveken át,
ha mindig azt csinálnám
ami érdekelne,
soha nem kellene dolgoznom
ebben az életben.
lehet ez csupán álom
kitalálhatja bárki,
jó munkát és szép öreg embert
ritkán lehet látni.
s láthatja akárki,
nem én vagyok a királyfi.
a csúf boszorkát, vagy a békát
nem csókolja meg senki,
inkább elveszejt.
belöki a kútba vagy a tóba,
ahonnan kifogja az aranyhalat,
benne több bizodalma maradt.
vagy forró kemence lyukába taszajtja,
sötét éjszakába.
csak ámulok és bámulok,
nem mindegy, hogy egy húron pendülök,
vagy egy pendelyen húrolok.
s ha mint hal nem váltod be ígéreted,
hamarvást előkerülhet a tepszi.
megsütnek hagymán, vagy roston,
túladnak egy ilyen koloncon,
veszekedhettek a koncon.
hiába gondolkodol újabb gondolatról,
hiányzol mint bili az ágy alól,
imádat fogaid közt mormolhatod.
a kútmérgezõ nem piszkít a kútba,
csak a kávéjára,
aztán belerúgja.
csak ámulok és bámulok,
újra meg újra.
nem a vizet mérgezi csupán,
a lelkedet is bután,
ügyetlenül sután,
ha az van, amire gondolok.
előkerülnek bugyuta gondolatok,
okok és okozatok,

magasabb fokozatok,
lassan eléri a plafont.
lépten nyomon követhetsz,
nem ígértem neked
könnyű versezetet,
pörömben bojtárom lehetsz.
lepedő ráncán ne perlekedjél,
ettől függetlenül is
jó belharcos lehetnél.
gyere aludjál minálunk,
világmegváltósdit játszunk,
aki nem hiszi el nekünk,
annak utána járunk.

2017. október 09.

06. BELEGABALYODTAM

Azt mondják, ami nem jön meg estére,
majd megjön a harmattal,
felébreszt a ragyogó Nappal.
gondolataim folyamába
belegabalyodtam,
mint macska a házicérnába.
néha elvesztem a fonalat,
majd újra húzom a vonalat,
mondod, ne legyek olyan vonalas.
kedves barátom,
a hajnal fénye már a gépemnél ér,
most jönnek pihenten a jó gondolatok elém,
a sok munka a vágyott siker titka,
haladok felfelé a létrafokra,
a legfelsőre rá van írva:
vége,
nincs semmiféle lista.
onnan integetek vissza
az alant jövőknek,
gyertek, kövessetek,
fentről nem néz le rám senki se...
tolltársi ölelés..
néha ezt remélném,
nem nyújtja kezét felém
soha senki sem,
hogyan feljebb segítsen.
csak a levelek tudnak
meghalni csendesen.
szállnak a széllel,
hanyatt dőlnek szépen,
mint minden ősszel,
fák alatt az avarba,
senkit nem zavarva,
senkitől nem zavartatva.
mégis lenézhet bárki,
bár nem vagyok akárki.
egy felfújódott tehénből
könnyebben ki lehetne nyomni a szuszt,
mint belőletek a jóindulatú pluszt.
gondolatainkban elsilányodnánk,
mintha döglött lóval imádkoznánk.
hallottam sokan irigyelnek,
apám mindig azt mondta,
jobb ha irigyelnek,
mint ha sajnálnának.
akár gumilabdaként ha
a víz alá nyomtok,
kissé távolabbra

újra felbukkanok.
kudarokért és
ellene nem harcolok,
saját magam megyek a pofonért.
homlokomra és szívem fölé
keresztet karcolok,
a bánat és a
feltámadás jelét,
kikutatom a
boldogság minden szegletét.
ez ad némi esélyt és reményt.
az élet holnaptól megy tovább,
csak ma állt meg egy pillanatra,
a lehetőséget visszaadva.

2017. október 23.

07. ELINDULÓ INDULÓ

TÖRTÉNELEM MAI SZEMMEL FÉLÁLOMBAN...

Apám mesélte egykoron,
mikor a forgalmista
a szerelvényt elindította,
tömeg állt a peronon.
egy fogoly megszökött a vonatról,
s hogy a létszám meglegyen,
a baktert feldobták a kocsira,
hóna alatt maradt a tárcsa,
még Kievnél is azt szorongatta.
őrülten kiáltozta
a mozdonyvezetőnek,
görbe fát a tűzre,
mert kanyar jöhet...
usanka, gimnyasztorka, pufajka,
balalajka, csasztuska, Katyusa.
Málenkij robot...
tisztul körülöttem a tér,
pusztulnak a gazok,
azt látom, hogy engem
mindenki itt hagyott,
mindenki szeret,
no ez hogyan lehet,
túléltem őket.
na erre iszunk egy Titanic koktélt,
az miféle lehet?
víz dupla jéggel.
az is ihat bort,
akinek egy szem szőlője sem volt,
mondjuk misebort.
felült a ravatalon a halott,
mert mint mondta, megszomjúhozott.
ivott egyet, s majd
ujjával csettintve ugrott fel,
óh borzalom,
halál ellen
sej de nincs oltalom.
Elindulok,
de hosszú az út,
megrövidítené az időt
egy repülő,
vagy egy hajó
olyanra nem ülök fel,
amíg a Föld forog,
Mert még egy széken is szédülök,
ami nem stabil,
ami imbolyog.

dédanyám is ült egy széken
s szép csendesen
megőrült a Hostelon.
Nekem sohasem volt hintaszékem,
de ha öreg leszek, veszek.
Kiülök a Napra,
számba pipát teszek,
fogatlan leszek,
szánt szándékkal néma,
tán még meg is hülyülök,
ha a Napra kiülök.
A ringlispíles is
Bezárja a boltot,
Ha meglátja, hogy jövök,
Pedig minden körhintát
Nagy ívben elkerülök.
Még ha bort iszom is
Nehéz megállni,
Állítsátok meg a menetet,
Mert
Le akarok szállni.
Nem veszek fel soha többé
Gömbölyű talpú cipőt.
Néha az egyensúlyom elveszítem,
Unokám azonnal ugrik,
Papa, megkeresem...
Mert jól nevelt gyerek.

2017. október 29.

08. ÉLET ÉS HALÁL

VÉKONY A FONÁL...

Megszülettem,
mint akárki más,
az sem énnekem fájt,
nem én voltam a hibás,
az élet nem egy méznyalás.
az ígéret adósság
csodálatos terméke a pillanatnak...
Mindenkinek legyen ma szebb napja!
Ma van a Magyar Nyelv Napja!
„Ne csak ízlés, legyen az elv,
ne csak ízlelésre legyen a nyelv!”
Ezen a napon is Veletek verselek!
Senkivel nem feleselek.
Mert nyelvében él a nemzet,
de nyelvével még senki nem nemzett.
Hiába berzenkedtek,
nem én kezdtem el,
nem én szégyenkezem...
vethetitek magatokra a keresztetek,
én mindent reátok kenek.
Osszátok meg a gondolatot,
én senkivel nem magázódom,
még Istennel is pertu beszélek,
akkor is ha kérek,
Isten áldd meg a Magyarat,
Uram, ki a mennyekben vagy...
akkor én lehetek a Jani,
pedig az csúnya név nagyon,
nem úgy mint a Vendi.
születésemről és halálomról
nem én határozok,
életemről én döntöttem,
néha azt remélem,
bár sok a métely körülöttem.
most imádkozzatok érettem,
hívjatok papot,
úgy gondoltam, hogy
néha meghalhatok,
Halál ellen, sej de nincs oltalom.
majd szebb s jobb napokon
ismét felocsúdok.

2017. november 15.

09. FELIPEREDTEM

Hatvan éve elmúlt már,
hogy feliperedtem,
ilyen nagy legénnyé
hogy felcseperedtem.
nem volt akkoriban
semmiféle tervem,
engedtem, hogy a szél
mind feljebb emeljen,
aztán hogy elejtsen.
vagy megejtsen.
én nagyon örülök a nyavalyáimnak,
mert az egy jelzés felém,
akinek semmi baja nincsen,
ő már nem is él.
élni kell,
az élet egy kincs,
ennél fontosabb nincs,
élni csak egyszer lehet,
ezt mondják neked
a hitetlenek,
kevesen hisznek már
az örök életben.
élsz egy keveset,
aztán évezredekig mi lesz?
ésszel felérhetetlen.
bolyongunk a végtelenben,
időtlen időkig
az időtlen időben.
talán nem is ez a legfontosabb.
úrnak és bolondnak
sohase higgyél.
mindkettőnek születni kell,
akár békának a tó partjára.
az após tipródik hajnaltájt a vő ablaka előtt,
ne aludjatok már..
mindjárt dolog van.
hajajj reggel van...
jajjaj reggel van.
az alvás az legális halál.
a tudás az hat alma...
utánad nyúl a hatóság,
a hathatós hathatóság,
a mondva csinált előjáróság.
aki nem hiszi, annak utána jár.
ilyenkor sok a golyhó,
elszabadul a dedó.
aztán a végén fogom magam,
s többé el nem eresztem.

olyan vastag vagyok,
mint a ló dereka.
majd hangosan sivalkodnánk,
mintha döglött lóval imádkoznánk.
Isten adjon tinéktek
ezerszer annyit,
mint amennyit ígértek,
nekem meg kétezerszer.
kapzsiságotokkal
önzéssel vetekszem.
az ígéret adósság,
tisztelt járkálás bíróság.
jól áll nekem a muszájkabát.
nemsokára idestova,
visszarúgó gumiszoba...
lendkerekes teknősbéka...
sípoló macskakő,
ez lehet a valóság?
a legeslegvégső.

2017. december 01.

10. AZ UTOLSÓ EMBER

NÉMA SAKÁLOK DALA

Ha már az utolsó ember is
Mehalt a Földön,
Mi néma sakálok
Húzgáljuk testedet,
Örülsz hogy ha
Fényesre kopott
Koponyádat megleled.
Csontos kezeddél felemeled,
Üres tarisznyádba rejtéd.
A nem létező utókornak
Emlékül elteszed.
Néha dicsekszel vele,
Mikor előveszed.
De nincs, aki
Szembejőjjön veled.

2012. 11. 19.

11. GONDOLATIM FENYŐ ILLATÁBAN

KARÁCSONY VAKON...

Mikor bent ülök a nagyszobában,
Eltűnődöm fenyő illatában.
Fényesség árad a félhomályba.
Emlékek tódulnak
Évtizedek távlatából.
Régi filmek peregnék,
Tornyosuló emlékek,
Mennyben élő emberek
Kerülnek elő a homályból,
Jöttünk meglátogatni tégedet,
Hogy ne legyél egyedül.
Szenteste fellobban
A gyertyák izzó lángja,
Mint mindig, ha
A Megváltóra várva
Imádkozom a szobámban.
Karácsony reggelre is
Kihül a vaskályha.
Megszületett a Megváltó
Rongyos istállóban.
Jöjj kedvesem,
Ülj az ölembe
Utoljára nézzél a szemembe,
Halványuló fényét
Látod-e?
Ezentúl fehér botot veszek a kezembe
Fekete kalapot teszek a fejemre.

Szenteste fellobban
A gyertyák izzó lángja
Karácsony reggelre is
Kihül a vaskályha.
Megszületett a Megváltó
Rongyos istállóban.
Mindkét szemedre megvakultál
Ülsz az ágyon
Várod a karácsonyt
Várod a csodát
Az isteni bárányt,
Hogy újra lásd
Isten szép világát
Akkor majd meglátod
Ki maradt végül a barátod.

Szenteste fellobban
A gyertyák izzó lángja
Karácsony reggelre is

Kihűl a vaskályha
Megszületett a Megváltó
Rongyos istállóban.
Kalitkában, hogy enyém maradjon
Legszebbik madaramnak is szárnyát szegem
De ti kedveseim
Drága gyermekeim,
Ha megértetek
Repüljetek,
Mint széllel az Angyalok,
Ti fészket elhagyók
Óvó karjaimat kiterítem felettetek.
Az nem sértene
Ha vissza sem néznétek,
De az rosszul esne,
Ha elfelednétek.

Szenteste fellobban
A gyertyák izzó lángja
Karácsony reggelre is
Kihűl a vaskályha
Megszületett a Megváltó
Rongyos istállóban
Az ige megtestesült Betlehemben
S a három királyok elindultak,
Fényes csillag vezette őket.
Ez volt az égi jel,
Csillag vezess...
Utánad megyek.
Tömjén füstje lebegett a légben,
Letérdeltek a kis Jézus elébe,
Ki elhozta a reményt,
Hitet vesztett embereknek
Az utolsó esélyt.
A mennyben angyalok kara énekel,
S harsonák szava száll,
Adják a hírt tovább,
Varázsgömböt szorongatsz
Vágyón a kezekben
Csillognak a fények
Álmodozó szemedben.
A megváltás reménye él
Megtisztulni vágyó,
Bűnös lelkedben.
Angyal szállt az égen,
Fényes ragyogással,
Hozta a hírt a széllel.
Kezében lángot vitt
Nagy fényességgel.
Oszlatni sötétet,
Elhozni a fényt,

Hitük veszített embereknek
Mutatni a reményt,
Reménytelen embereknek
Az utolsó esélyt.
Vakok számára a soha
Ki nem alvó fényt,
A belenyugvást, és megbékélést.
Szekszárd, 2017. december 01.

12. KATALIN KOPOGTAT

VIRÁGOT KATÁNAK...

Névnapodra

Kopogtat reménnyel
szívemen-e név,
Angyali csengése
elbűvölt már rég.
Terád gondolk
e szép szót kiejtve,
Arcodat idézem
minden este,
névnapodat lesve

KATICA, KATICA...
KATA, KATINKA ÉS KATALIN
KATALINKA ÉS KALINKA..
KÉTI ÉS KETRIN, ÉS KATYÚSA...

Katica, Katica,
karmoljon meg a cica.
cérnán pamutgombolyag,
hat cica
százfelé szalad.
gyöngyfogak közt
kacaj fakad,
gurul mint a karika.
párta helyett menyasszonykoszorú,
félre a bánat,
félre a bú.
hintó előtt paripa,
indulj a bálba,
csendüljön a muzsika,
boldog lány
a Katica.

ÖRÖMTELJES NÉVNAPOT KÍVÁNOK...
NEVED ÜNNEPNAPJÁN

NÉVNAPODRA
VIRÁGOT AZ ÜNNEPELTNEK
MEG EGY POHÁRKA SZEKSZÁRDI KADARKÁT
KEDVES KATALIN

Az örök Dívának
Az Isteni Nőnek,
Páristól elloptam
A szép arany almát,
Hogy odaadhassam
Szépségedért jutalmul
Királynőm Tenéked.

Reménylőn
Remegő szívvel
Adózok az
Eredendő bűn kísértésének,
A kígyó csábításának
Erénnyel ellenállj,
Testeddel, lelkeddel
Ezen a mai
Szent napon.
A névnapodon.
S szavaimmal megkoronázom
Dicsően szép homlokod.
BOLDOG NÉVNAPOT.

Szeretettel Vendi.

Szekszárd, 2017. november 25.

13. ÁLMODJ SZENYORITA

LATIN SZERELEM

Álmodj Szenyorita,
Latinos dallamokat
Sodor felém
A langymeleg szél.
Meleg tenger felől
Sószagú leheletét
Borítja ránk a
Cinkos remény.
Minden régi dal
Szenyoritáról mesél.
Ki vágyik a szépre,
Vágyik a jóra,
A szép, szerelmes szóra,
Mi lelkét simogatja.
Álmában elandalítja.
Amit kapna, azt
Örömmel fogadja,
S azonnal viszonozza.
Boríts rá puha leplet
Bársonyos éjszaka.
S titkon föléd hajol
Ki vágyón betakarna.
Elmúlik a langyos éj
A hajnal új napot remél.
Ébredj Szenyorita
Mint a reggeli fény.
Füleidbe halkán
Új szerelem zenél.

14. CERUZACSODA

Szenyoritának ajánlom szeretettel!

Szalad a ceruza a papíron,
Valami előjön a vonalon.
Apró ház vagy kicsinyke tanya,
De sohasem laktanya.
A tanya előtt dió- vagy eperfa,
Aprócska asztal alatta,
S boroknak bíbor pohara.
Fut tovább a ceruza,
A bányászt is látja,
Ki a mélyből
A grafitot kivájta...
Más lapokon barátod arca,
Majd saját portrédát mutatja
Puccos kalapban.
Mona Lisa mosolya...
Fényképnél élethűbb
E ceruzacsoda,
A grafikus érzelmeit
Rajzolta oda.
S mint valami tűz
Vagy izzó parázs,
Érzéki világok sora,
A ceruza varázsa.

15. EGY CSÉSZE FORRÓ, KÍNAI, ZÖLD TEA

Korábban kel itt a Nap,
mint a világ más féltékén,
sokaknak álmai hona,
ez itt már a mesés Ázsia.
fény vetül a pagodákra,
Peking tiltott palotáinak
titkos rejtekén.
ősi falakon kúszik a fény,
délhez közeledvén aranyos meredély.
évezredek titkait rejtette sokáig el,
de felfedi most már az érdeklődő ember előtt,
császárok kincseit mutatja a sírhalmok belseje most,
agyagkatonák ezrei
őrizték a fejedelmi álmot.
megismerheted mindezt, akár
a sanghaji sárga villamost.
remegő rizs a porcelán tálon,
artistaként eszem pálcikával,
testemet hűsíti forró zöld tea,
asztalom remeke a porcelán váza.
édes savanyú mártásokban
roppantja bőrét a narancsos kacska.
halmokban álló rizsek milliónyi válfaja.
kristálypohárban ontja illatát
a mandarinos nektár.
hűsíti testedet, és lelkedet,
érvényesül a kulcsín, és a belbecs.
puha selyempárnákon
oson a langyos éj,
selyemre esznek a hernyók,
ezernyi eperfa levél,
begubózik az évszázados remény.
a selyemúton újra száll
karavánok nehéz pora.
követi őket cirkuszosok
hajfonaton függő artisták varázslata.
lampionok sora úszik a Sárga folyón,
a tenger felé,
gyöngysorok folyama,
pekingi madárfészek a modern kor hona,
ráborul az alkony a kínai nagy falra..
huntól, mongoltól hazájukat védő hősök,
s rabszolgahadak végső otthona.
bekevert főtt rizs örökös állaga,
masszív a védfalban.
évezredek keverednek,
fűszerek, ételek, nektárok,
émelyítő illata,

illatkavalkád orgia,
és a puszkapor szaga,
mit szorgalmas emberek alkottak egykoron,
alázat, és a fegyelem kitartó sora.
katapulták suhogó kolonca,
üvöltő kémek elhaló sikolya,
tűzijátékok varázslata,
iránytűk északi sarkcsillaga,
földrengést jelző, golyót köpő béka.
megannyi csoda.
eljut lassan mindenhova.
kínai embereket véd,
az évezredes rítus,
mereven ülő Buddha...
s a sok ősi dinasztia.
a lámpással kitömött
színes szalaggal átszótt,
hosszasan tekergő
sárkányok csattogó fogsora.
messziről halk zenét hoz
a kóborló szél.
álomra hajtja fejét
s kissé megpihen,
a tovafutó remény.
s velem is elszalad néha,
a riksa kuli kocsija.
s mindvégig elvarázsol
egy forró, zöld tea.

WEN TI

Szekszárd, 2018. január 07.

16. KÍNAI MESÉK VILÁGA

Falu végén bambusz nád,
abból lesz a palotád.
bambusz nádból bambusz ház,
bambuszvázú pagodád.
egy sor rizs és egy sor nád,
megint rizs és megint nád,
pálmaboruk meginnád.
sárkányfejű kavalkád,
tekerődzik a világ.
napfény világítson rád,
legyen neked szép hazád.
minden dalod tanulság,
cifra sarkú palotád,
igyad meg a zöld teád.
lábod síkra, hegyre hág,
mér földnyi a távolság,
folyók végén tenger vár.
lámpás fénye vetül rád,
igyál rizsből pálinkát,
lássál sok-sok új csodát,
rizsültetők kalapját,
vízben állók alakját,
bivalyoknak nagy szarvát,
faekével vizet szánt,
sárga fényű nagy ország.
keleti mesék világa,
rég elmúltak kavalkádja,
újdonságok várománya.
Nagyfal védte ősi hon,
világúr is behódol,
úrhajónk is elstartol.

Szekszárd, 2018. február 03.

17. BARÁTAIM ÉS EGYÉB EMBERFAJTÁK

SZATIRIKUS, ÖNIRONIKUS, SOMOLYGÓ
JA ÉS DEMOKRATI KUS...

Biztosan ismeritek a mondást,
nincs szüksége ellenségre annak,
kit körbe vesz a tág rokonság,
és néhány jóbarát,
kik mindenáron segíteni akarnák.
kritikusaimról nem is beszélve,
kik asztal körül kergetnének.
a pokolba vezető út is
gyémánttal van kikövezve,
legyél karddal felövezve.
némelyek jóindulatilag mondják a nevemet,
II. Oroszlánszagú Vendel
no, affene egye.
Vak Bottyán után szabadon,
Vak Vendi.
Vendi magyarul férfi név,
Wendy angolul női név lehet..
Wen ti a kínai nevem,
ami kérdést jelent.
találó név, mivel verseimben sok kérdést teszek fel,
várva a feleleteket.
van ki képet festett rólam,
olajjal vászonra kenve,
az Isten áldja meg érte,
könyvemnek lettem borító fedele.
azóta rézdróton
lógok a falon felakasztva,
egy kékfejű szegen,
bekeretezve,
ettől talán többet érdemelne.
felakasztásomnak még
nincs itt az ideje.
volna ki rólam szobrot faragna,
feltuszakolna egy talapzatra,
nehezeknek az alapzatra.
fa alatt pózolnék,
lomboktól óvottan,
beleolvadva a bronzba,
neki legyen mondva...
mint egy ismeretlen mellszobra.
bronz fénye csillan
a nyugalmas térbe,
megadóznék érte.
Isten adjon nektek ezerszer annyit,
nekem meg kétezerszer.

irigységre önzéssel vetekszem.
hében és hóban
vállamra madarak szállnának,
enyhelyt keresve,
végre megnyugodnának,
nem vállaltam be,
galamb tojja a fejemre.
azt mondaná bűgva,
megölték szegénykét,
megölték szegénykét.
magamféle kapkodhatná a fejét.
sok van, mit elértem,
könyveim állnak sorba,
felrakva valós
és elképzelt polcra.
nincs szükségem idegen tollakra.
lemezem harsog a gépen,
verseim sok jóbarát mondja,
vagy csupán olvassa,
köszönet érte,
lelkük rajta.
fotóim, videóim
láthatóak, ha hagyom,
riportjaim hangoznak el,
sugározzák a rádiók,
földrészekén át hallik a hangom,
fennhangon mondva,
ne legyen igaza a kritikusoknak,
egy szoborért nem kockáztatok.

2018. 01. 10.

18. LESEK, MINT A LUKINYÚL

Nincs a Földön semmiféle új,
figyelek,
figyelek jobbra, balra,
akár a lukinyúl,
nehogy bekerítsenek készakarva.
nem lépek semmi olyanra
ami imbolyogna,
vagy nem stabil,
mindent a Föld közepe felé
vonz a gravitáció.
történhet velünk bármi,
a zuhanó repülő gépen
s a meglékelt hajón
egy ateistát sem lehet találni.
egy imát néha magam is elmormolok.
Ámen Domine...
úgy legyen Uram...
ahogyan Te akarod.
látlak benneteket gazok,
vakon is átlátok rajtatok,
nem hamis próféta vagyok.
jobban odafigyelek rátok,
mióta kuksi lettem,
számból a valót hallhatjátok.
néha az ideg felvet,
nem találkozik a külcsín és a belbecs.
csak annak szép a gondolatja,
kinek jó a belső akaratja.
pedig legendás a türelmem,
fát lehet vágni a hátamon
ha nem túl göcsörtes.
okosnak hitt emberekkel
döngölni lehetne a Földet.
fidelek akár a castró,
nehogy kubaltázzanak velem.
sorsom újabban
egy nehéz akta,
valahogy úgy,
ahogy a svápemper mondja,
valaki nekicsapta,
de ő nem így mondta.
ez már legyen az ő dolga.
remélem még nem adakta,
nincs még beporolva.
sorsunk valahol meg van írva,
kezével óvja a teremtő.
kit Isten valamire tartogat,
azt meg is próbálja.

lesek, mint a lukinyúl,
ha látom hogy baj van,
vagy sejtem mint vad a vihart,
vagy vadász van a határban,
visszabújok a lukba.

2018. január 21.

19. MIKOR IFJÚ LEGÉNY VOLTAM

DAL

Mikor ifjone ember voltam,
pocsolyákban ugrándoztam,
mezítlábas porontyokkal.
de mióta legény vagyok,
falu előtt csizmát húzok,
félre csapom a kalapot.

mikor ifjú ember voltam,
langyos porban futkároztam,
meztélábas suhancokkal.
de mióta gazda vagyok,
pengő sarkantyút is rakok,
megülöm a cifra bakot.

mikor ifjú legény voltam,
ostoromat pattogtattam,
cifra lovam mutogattam.
csizmám fényesre vikszoltam,
lábam egymás elé raktam,
hogyha táncolni akartam.

de mióta öreg vagyok,
otthagytam a cifra bakot,
szerencsém is rég elhagyott.
őszre fordult már az idő,
ezután már csak a tél jó,
fagyos rögs bús temető.

2018. január 31.

20. LOGIKUSSÁG

DIVIKE MEGMAGYARÁZZA... UNOKÁS VERSEK

Névnapija, és Karácsony után
számot vet a szőke legényke,
mi az ünnepek termése?
az ifiember megvizitálja,
mennyi autóinak száma.
hányan állnak a garázsban?
lendkerekes és elektromos,
van neki villanymotorja,
némelyik megy is.
van mindenféle fajta,
amilyen csak lehetséges,
amilyet akarna.
kinyílik az összes ajtaja,
néhányuknak csak madzag a húzója.
billencs, melyik a homokot hordja,
markolós, ami felrakja.
s kis széken ül az ajtóban,
várja, hogy fát hozzanak
Dávidnak a Góliátok,
amit ő behordhatna a kamrába.
láncfűrészének ő a motorja.
elektromos traktorok sora,
buszok, mik az embereket viszik,
piros, sárga, kék,
helyközi és helyi járat,
az ajtók záródnak,
vigyázat!
az ember nem is tudja, melyik melyik.
de mégis csak a csúcsok csúcsa,
a sok szirénázók csapata.
milyen autók ezek?
és hol laknak?
értetlenkedek...
magabiztosan felel az ötéves unoka,
ez a rendőrség,
ez a tűzoltóság,
ez a katonaság,
és ez pedig a mentőség.
végül is nincs más verzióság,
hatóság és hathatóság,
előljáróság.
hathatós hatóság,
ez a logikusság
az ígéret adósság.

2018. január 15.

21. ZSUZSANNA S A...

Dübörögnek bennem
A hormonok, s
A gének,
Eszembe jut
Erről
Az ének,
Egy Zsuzsanna,
S a vén...
Ek.

NEVED ÜNNEPNAPJÁN
VIRÁGOT AZ ÜNNEPELTNEK
MEG EGY POHÁRKA SZEKSZÁRDI KADARKÁT
KEDVES ZSUZSANNA

Az örök Dívának
Az Isteni Nőnek,
Páristól elloptam
A szép arany almát,
Hogy odaadhassam
Szépségedért jutalmul
Királynőm Tenéked.
Reménylőn
Remegő szívvel
Adózok az
Eredendő bűn kísértésének,
A kígyó csábításának
Erénnyel ellenállj,
Testeddel, lelkeddel
Ezen a mai
Szent napon.
A névnapodon.
S szavaimmal megkoronázom
Dicsően szép homlokod.
BOLDOG NÉVNAPOT.
Szeretettel Vendi.

2018. 02. 19.

22. UHU BAGOLY

Éjszaka egy uhu bagoly
Össze-vissza barangol,
Sötétben is élesen lát,
Elkapja a vacsoráját.
Mefogja a pockokat,
Fészkeket is fosztogat.
Ágon ül a gerlepár,
Leccsap rájuk a madár,
Elrabol egyet a galád.
Búsan bűg a párja még,
Megölték szegénykét.
Megölték szegénykét.
Fejében ébredéz
A sok bölcs gondolat,
Pislog rá jó nagyokat,
Közben okosan bólogat.
Karmai közt áldozat,
Erős, akár a farkas.

2013. 05. 30.

23. MOSTANRA HŐSI RÍMEKET HOZTAM

SKANDINÁV ŐSI DALLAMOKKAL

Fekete csizmával toppantottam
ajtótokon koppantottam
tavaszi virágot ím elhoztam
gyöngykoszorút kezedbe adtam
fiatalságom neked adtam
liliomszálam hervasztottam
harangokkal megharcoltam
lányságomért virrasztottam
fekete ruhámban elgyászoltam
hívlak kérve gyere ki a fényre
most már ne gondolj a télre
kannám vizét loccsantottam
csizmám sarkát elkoptattam
sarkantyúmat koccantottam
anyád lelkét bosszantottam
örömet hozzád lám elhoztam
eljöhetnél vélem a bálba
derekad fognám őrjítő táncba
lányok táncolnak karikába
karjukat öltve futnak az útra
senki nem ugrik bele a kútba
éjjeli Hold már fent világlik
ezüstös hídon átsugárzik
ifjúi hév a szívvel játszik
fiú a lánnyal most cicázik
gond a bajokkal elszaladna
száj a szájra csókot adna
bánat végre elmaradna
belehalna a tavaszba
odanézhetsz bátran a Napba
életigenlő hős diadalra.

Szekszárd, 2018. 02 25.

EGY FINN DAL NYOMÁN...
NEM FORDÍTÁS

24. TESTAMENTUM

Temetésemre:

Nevünk megcsúfolói,

Apám, Anyám megkínzói,

Öcsém arculcsapói,

Szerelmem kigúnyolói,

Kerítésünk átugrói,

Gyermekkocsink eltolói,

Boroshordónk ellopói,

Vörösborunk megivói,

Életünk megkeserítói,

Kutyánk macskánk megölői,

Kenyerünk megsavanyítói,

Leányaim gúnyolói,

Ne jöjjenek el.

Egyébként az aktusra

Minden rendes embert elvárok

Kérés: Senki ne hozzon virágot.

Azért ne pusztuljon el semmi,

csak mert én meghalok.

mindenesetre

elkezdtem árulni

temetésemre a jegyeket,

elkerülve a csődületet.

ingyér meg sem halok senkinek,

létem drágán adom,

mert hát ripacs vagyok.

Síromnál halk zenét játsszon a zenekar,

azt, amit akar.

harsona szóljon

mikor a lelkem a magasba száll,

az örökkévalóság felé,

s kacagjon a halál.

Távolban körhinta keringjen,

s a végén húzzák a tombolát

ingyen

s lassú, andalító zenével

elindul velem a menet,

s megrengetem a hegyeket,

akár egy eszeveszett.

van számodra még egy ajánlat,

az élet csak paródiája a halálnak.

mindenképp nagy siker volt,

háromszor húzták vissza a koporsót.

Meghalnak az élők,

örökké élnek a temetők.

Szekszárd, 2018. 02. 26.

25. TÚZLILIOMOK

LILIOMOK TÁNCA

Messziről táltosok dobolása hallik az éjben,
Liliomok táncát tűztáncosok járják.
patyolat ruhájuk lobog a széllel,
pattogó szikráknak jajduló ívében,
arcuknak kezüknek rőtvrös fényében.
vad erők tódulnak fékevesztett hévvel,
szívükbe, lelkükbe frissülő erővel.
Virágok merednek vérvörös fényben.
Lángok inalnak vadak hevével
megidézett szellemek életre kelnek.
arcuk kipirul a misztikus tánctól,
piroslik ruhájuk a tűznek fényében,
körtáncot járnak az izzó parázson.
szoknyájuk lobot vet,
levetik, s meztelenül folyik a tánc.
ruhájuk kiterítik a forró kavicsra,
mint Nausziké a tengerparton egykoron,
s megtörik a hús hullám a sziklapadon.
ősök szellemét idézik ide most,
messzi hangok suttogását hallják,
mit üzennek a mindig élő múzsák.
cselekedeteitekre fentről figyelnek,
az ősi lelkek, veletek küzdenek.
ezüstös tálcán arany pohárban
nyújtják felétek a nektárt.
Ihletet adnak a tűzliliomok,
Mikor a virágot tapossák,
Akkor ontja leginkább
Bódító illatát,
Ellejti násztáncát.
Szívem melegével
Érzem a képet,
Ha átsugárzik
Annak ereje.
Nem jut el fénye
Kihunyt szemembe,
Eltompult annak már
Tengerszín kékje.
Csak ha igazi tűz
Lobog a képben,
Az sugárzik át,
Lágyan szelíden
Képzetelemig.

Szekszárd, 2018. március 20.

ZSÍROS ARI FESTŐMŰVÉSZNŐ KÉPÉRE ÍRT VERS,
LÁTATLANBAN, ÉRZELMI INSTRUKCIÓ ALAPJÁN.
A FESTMÉNY CÍME... TÚZLILIAMOK

26. ESTE AZ UTCABÁLON

WIRGILL ZEMÁNEK DALA

Este a bálon,
Az utcabálon
Rock and rollt járnak
A jampecok.

Este a bálon,
Testem himbálom
Felettem már csak
A Hold ragyog.

S hogy ne féljen,
Ott fenn az égen
Kigyúlnak szépen
A csillagok.

Refrén:
De itt a bálban
Sok kicsi lámpa
Ragyog bele a
Félhomályba.
Amíg el nem jön
A sötétség,
Mikor kicsap a
Biztosíték.

Este a bálon
Zsibbad a lábom
Rálépett nagyon
A táncosom.

Este a bálon,
Az utcabálon
Mérgemben szájon
Sem vághatom.

Csillagot látok,
De nem az égen
A lábom régen
Fáj nagyon.

Refrén:

2012

Megjegyzés: A L'art pour L'art színháznak ajánlom.

27. VIRÁGGAL KÖSZÖNTELEK VIRÁGOM...

NŐNAPRA

Az emberiség
Szebbik felének,
Az örök Évának,
Az Isteni Nőnek,
Páristól elloptam
A szép arany almát,
Hogy odaadhassam
Szépségedért jutalmul
Királynőm Tenéked.
Bódító bonbont,
Csábító csokrot,
Suhogó selymet
Adhatnék Néked,
Vagy némi ékszert,
Talán igazán gavallér
Akkor lennék
Ha szálanként
Tízezer forintos
Hóvirágot szednék.
S évente nem csak
Egyszer ünnepelnénk.
De mégiscsak rendezett
Ez a világ,
Hiszen Te magad vagy
A letépvé is illatozó virág.

ASSZONYOK ELEJÉNEK...

Az örök Dívának,
Az Isteni Nőnek,
Páristól elloptam
A szép arany almát,
Hogy odaadhassam
Szépségedért jutalmul
Királynőm Tenéked.
Reménylőn
Remegő szívvel
Adózok, az
Eredendő bűn kísértésének,
A kígyó csábításának
Erénnyel ellenállj,
Testeddel, lelkeddel
Ezen a mai
Szent napon,
A Nőnapon,
Hogy megkoronázhassam

Cselekedeteimmel
Dicsően szép homlokod.
S ha cudarul galád
Olykor a sorsod,
Mindig arra gondolj,
Hol a virágot tapossák,
Ott ontja leginkább
Bódító illatát.

2017. 03. 08.

Megjegyzés: Boldog Nőnapot kívánok, és kézcsókom a hölgyeknek
Nagy Vendel

Nagy Vendel Nőnapodra című hangosversét elmondja Ilosvay Gusztáv:
<https://www.youtube.com/watch?v=cgBu3DZvQNw&t=7s>

Az asszonyról szól ez a dal, a végzet és a szerelem asszonyáról:
Brian Adams: Have You Ever Really Loved A Woman
<http://www.youtube.com/watch?v=zeEFHJFUbEg>

28. TÁNCOLJ VELEM

Táncolj,
Ha hallod a hegedűt,
milliónyi hangon,
ahogy dalol Babilon.

Táncolj,
Karoddal öleljél át,
Érezem rajtad
Testednek ritmusát.

Táncolj,
Ajkam csókodra vár,
Érzem lassan hullámzó
Csípődnek ringását.

Táncolj,
Izzik bennem a vágy,
Érzem bőrömön
Tested simulását.

Táncolj,
Míg kék fent az ég,
Táncolj,
Még szíved lángolva ég.

Táncolj,
Míg kialszik a fény,
Táncolj,
Még arcod arcomhoz ér.

Táncolj,
Kezeid csókolom,
Táncolj,
Szeretve álmodom,
Szerelmedet hozom.

Táncolj,
Ha hallod a hegedű hangját,
Csak táncolj
Egy életen át.

Refrén...

Táncolj,
Vágyódva ölelve át,
Maradjon kívül a világ
Ne halljad tenger moraját,
Viharok robaját,
Csak a zene dallamát.

Táncolj,
Két kezéd öleljen át,
Érezd szívem dobbanását,

Táncolj,
Velem egy életen át.

Táncolj,
Halljad a hegedű hangját,
Mindenféle szép muzsikát,
A zene sikolyát,
Életünk Babilonját.
Csak táncolj
Míg világ a világ.

2018. 03. 08. Nőnapra

29. AKROPOLISZ ÁGYÓ

DAL ÜNNEP

A partról nézem,
mily szép a tenger,
messziről susog
a sós ízű szél.

Égszínkék tenger
Rólad mesél.

Sószagú szellő
Lehelete árad
a fehér kövekre,

Akropolisz,
jövök hozzád kedvesem.

Refrén:

Istenek kövei
Kövek Istenei
Isteni kövek
Kőistenek

Akropolisz,
búcsúzom szerelmem.

Akropolisz ágyó,
Isten veled.

Pallasz Athéne pallossal
vigyázzon Rád.

2018. 03. 16.

30. ALISCA DOMBJAIN

Itt élek immár
Hatvan éve
Szekszárdnak dombjain.

A város
Hét dombra épült,
Mint akár Róma,
Alisca romjain.

Inkább élek én
Alisca dombjain,
Mint Rómának
Összedőlt romjain.

2012

Megjegyzés: Szekszárdon születtem... Éppen idejében.
1954. 05. 07.

31. SZEKSZÁRD, A BOROK, ÉS HADAK ÚTJÁN

Szekszárd kicsi város,
Van sok híressége,
Ennek a sok szép múltnak
Nem terjedt el a híre.

Egy van amit országszerte
Ismernek nagyon,
Ez a szekszárdi vörös bor.

REFRÉN:

A bor elhomályosítja
A dicső múltat,
A bor elhomályosítja
A szép jelent.

1.

Éltek itt
Nomád népek,
Rómaiak is bőven,
Sokan alusszák álmukat
Kelta temetőben
Monostorában nyugszik
Örök időkre
I. Béla király.
Erre vonult Szulejmán
Roppant haderővel.
II. Lajos királyunk
Gyászos hadiútjának
Véráztatta nyomán.
Hol fejeket szedtek
A Duna jobb partján.

Mindezt ismernék,
Ha nem volna
A városnak
Oly jó bora.

REFRÉN

2.

Éltek itt híres emberek,
Gazdagok is bőven
Bezerédj István
Sok jót tett a néppel
Itt hol híven ápolták
A zenét, s a hazát,
Látogasd a megyeházát,
Ott őrzik most is

Liszt zongoráját.
Itt született az Obsitos
Garay tollából,
Babits itt élte éveit
Ifjú korából.

Mindezt ismernék,
Ha nem volna
A városnak
Oly jó bora.

REFRÉN

Városunk halad a Duna folyásán,
A borok és dicső hadak útján.

Megjegyzés: 2015. 06. 02.

32. A NŐKRŐL

Az idejekorán
Tőről szakított
Bimbózó rügyektől
Elvásik fogunk.
Meg kell várni, amíg
Az érett gyümölcs
Önként ölünkbe hull,
Önmagát kínálva,
Enyhíteni étvágyunk,
S szomjunk,
Akaratlanul.

2012

33. A SZEKSZÁRDI PLATÁN SORON...

A szekszárdi platán soron
Ha végigmegyek,
Felismernek, megismernek
Az emberek.
Egy apa mondja:
A tanár úr tanította
Mindkét fiamat,
Az egyikből börtönőr lett,
A másik fogva van.

A szekszárdi platánsor
Számomra a Sanzelizé.
Séd patak a Szajna part,
Elfogadtam a sorsomat:
Tőlem minden szépség
Oly messze marad.
Idegenségek nem vonzanak.
Az ügyért sokat
Én nem is teszek,
Bogyiszlón már sokat voltam,
Párizsba nem is megyek

2007. 04. 27.

34. JÓZSEF NAPRA

RENDAHAGYÓ KÖSZÖNTŐ

Sándor, József, Benedek,
zsákban hozzák a meleget.
de ha a kettő szélső kimarad,
József egyedül marad.
köszöntelek e szent napon,
kopogtatok az ablakon.
Isten éltesen sokáig,
koccints velem áldomásnyit.

Jóska bátyám nem sajnálja a borát,
megkínálja jó borivó barátját,
az Isten tartsa meg a szokását.

itt a Jóska
be sincs rúgva,
nézzék meg egy
óra múlva...

sértődés ne essék,
ez pusztán csak kedvesség,
boldog névnapot kívánok,
igyon mindenki mennyit csak bír,
rövid az élet,
hosszú a sír.
ezt hozta ki a rím...

2017. március 19.

Már így utólag csak arra vagyok kíváncsi
Mivel a meleget várom,
Hármótok közül
Melyik vesztette el a zsákot?
Nálam itt maradt egy jó nagy,
Tele van hóval.

35. TÁNCOLÓ ASSZONY

RÁM VÁR EGY ASSZONY

Itt áll egy asszony,
Kezeit nyújtja felém.
Rám vár egy asszony,
Rajongva szalad elém.
Törékeny asszony,
Simogat, sírva nevet rám,
Odaborulva vállamra
Folyik rá forró könnye.

Szeretlek asszonyom,
Most és mindörökre.

Szerelmes asszony,
Szívedet nyújtod felém.
Remegő testedben
Küzd a vágy s az erény.
Bocsásd meg asszony,
Ha melletted bűnben élek.
Elrohannak gyorsan
A hamiskodó,
Fiatal évek.

Szeretlek asszonyom.
Féltelek,
S én is félek.

Vágtatva száguld el
Velünk már az élet.
Vajon mit ró ki ránk
Majd a végítélet?

S mire kihunynak belőlünk a fények,
Végül megajándékozott engemet
Magával örökre
Egy asszony.

2018. 03. 18.

Az asszonyról szól ez a dal, a végzet és a szerelem asszonyáról.
Bryan Adams: Have You Ever Really Loved A Woman
<http://www.youtube.com/watch?v=zeEFHJFUbEg>

36. MARY ZSUZSI

AZ ÉLET SZERELMESE

Azt gondolta talán
Örökké övé a világ...
Mindhalálíg állt
A fények színpadán
Szívét kitárta
Mindegyik dalával
Érkezett az ifjúság
Hófehér táltosán,
A tömegben mindig
Rátalált a magány.
S elvágatott a halál
Éjfekete lován.

2013. okt. 05.

37. POLITIKUS

Ha megválasztanak,
Házad kapujáig
Leszurkozzák az utat,
Odáig se legyen makadám...

Ha visszahívnak,
Visszaállítják
A földes utat,
Ne maradjon topega...

De ez nem biztos...
Nem törvénytörő,
Nem ésszerű.

2012. 12. 12.

38. HIERARCHIA

A duhajok
Duhajkodnak
A szegények
Rabsickodnak
A vadőrök
Elkoboznak
A halőrök
Halásznak
A gazdagok
Horgásznak
De az urak
Még mindig
Vadásznak.

39. POLITICUSZ, DEMOKRATICUSZ, HUMANICUSZ, ja és HUNGARICUSZ

Kérem szépen,
ne mondjátok meg anyámnak,
hogy politikus lettem.
inkább mondjátok azt,
hogy egy kuplerájban vagyok
bárzongorista.
ámbár hosszú a lista
ahol dolgoztam,
vagy inkább a pénzt kaptam
igazából rosszat
soha senkinek nem akartam.
csak miután
a gerincem megroppant
a teher súlya alatt
csak az orromig látok,
politizálok, és
privatizálok, privatizálok.
azt azért ne gondoljátok,
hogy telhetetlen vagyok,
csak már a gyerekek is nagyok.
az asszony is éli
az unatkozó úriasszonyok
sanyarú életét.
hogy mások nyomorát
ne lássam
másféle helyekre jártam
a cigányság ügyében
az Azori-szigeteken üdültem.
a kisebbségi jogokért
a világ végére is elmennék.
messzebbre is jutnék,
ha gerinces lennék.
bolond nagybátyámnak volt két lova,
mindig egymás mellé fogta őket az ostoba.
nem is hagyták őt a kátyúban soha.
csak azóta nevetnek rajta
a buta emberek
mióta az egyik lovat előre,
a másikat hátra fogja be.
szétszakad lassan
az ország szekere.
annyira bevált:
bevezettük mi is
a parlamentben.

2012

Megjegyzés: Engem nagyon érdekel mindennemű politika, így pl. a gazdasági, szociális, kulturális, egészségügy, mezőgazdaság, kül- és belpolitika egyaránt, csak egy nem: a pártpolitika. Attól már tífuszt lehet kapni, s én elhatárolom magamat mindenféle felesleges és haszontalan és kártékony egyesülettől.

40. KAKASDI SVÁB DALLAMOK

Czurük vissza
Három ház.
Itt lakik a
Müller Hánz.

Egy pohár wein,
Meg egy snapsz.
Ha nem iszol,
Stuplit kapsz.

Iszik öreg
Meizinger,
Soká lesz míg
Ő felkel.

Meghalt ma az
Öreg Fux,
Beleesett,
Volt nagy zsupsz.

De ez nem vicc
Őneki,
Meghalt az fix,
Slussz neki.

Elvitte egy
Üveg rum,
Bizony ez már
Skandalum.

Nyitják neki
A kaput,
Odamondják
Ez kaputt.

Kocsma előtt
Elhasalt,
Sok volt neki
Ez a harc
Nem süt reá
Már a Nap.

2012

41. SZÉKELY GYERMEKEK KAKASDON, A SZOMSZÉD TERCIÁN

Hová mégy leányka?
Gyere bé nálunk.
Édesanyám!
Kié ez a nagydarab zsíros kenyér
Itt az asztalon?
A tiéd fiam.
Jaj de kicsi!
Kicsi gyermek.
Megint bépottyintottál
A nadrágba?
Ezt is Lázikának?
Azt is Lázikának?
Az Istenit Lázikának.
Annyuk,
Szólj a pujáknak,
Hogy hajcsák bé a tehent,
Meg a bürgéket.
Erőst siessenek.
Az Istenit Lázikának.
Halok meg, s kész.
Jeri ugrás,
Jeri sánc...

2012

ÉRZÉKI LÁTOMÁSOK, ÉRZÉKI DALLAMOK

42. ÁLOM ÉS VALÓSÁG

UTCASARKI RAPP

ÉLETMESE

Álom és valóság
Két különböző dolog,
Álom és valóság,
Egymástól oly távol áll.
Álom és valóság
Ebből az álom egyszerű,
Álom és valóság,
A valóság meg nagyszerű.
Állnak a lányok a
Rákóczy téren
a húszas éveik legelején,
miniszoknyában nyáron is fáznak,
gyere el vélem te szőke legény
foguk hiányzik
nincs is rá szükség elől
egyik retiküljével torolja a sértést.
ötszáz forintos szajha
ehhez ennyi elég.
Mondja a nő,
s lépcsőházban bambán
ezer forintért is
koraltra könyököl ő.
s elsütik a vágy
utolsó sóhaját
s jönnek a lányok
a szemrevalók,
állnak ki mustrára,
mert szófogadók,
ha szólítja őket a strici
de bőrét a
vásárra ő viszi.
kevés pénzt kap az iparért,
de otthon ordít az ivadék.
Isten áldja a tisztos ipart.
egykoron szép arca
megkopott mára,
sok pénz kell ruhára,
kevés a kajára.
néha ő dönti el,
fekve vagy állva.
itt már nem kell
várni a csodára.
álmom és valóság
két különböző dolog,
egymástól oly távol áll

de van egy titkom,
nektek elárulom
senki sem tudja,
hogy miről álmodom.

2012

43. AUGUSZTUSI CSILLAGHULLÁS

ŐSZÜLŐ SZERENÁD

Egy szép keringő
Messze száll
Óvatlanul betalál
A sarki ház
Ablakán.
Minden este
Nyitva áll,
Engem mindig
Oda vár.
Szívszédítő
Dallamán.
Ahol két megfáradt lélek
Egymásra talál.
Tombol a nyár.
Keringve, szállva,
A dal dallamára
Szerelemre várva,
Az álom elrepül.
S ott vagy az ágyban
Újra egyedül.
Augusztusi csillaghullás
Éjszakáján,
Csillagpöttyös puha párnán.
Gyertyafény csillan
Ablakod párkányán.
S könnye hullik a viasznak.

2017. augusztus 25.

44. KÁPRÁZATOS VIZIÓ

Tomboló nyárban,
Negyven fok felett,
Ha lehunyom a szememet
Elmélázva, elmerengve,
Könnyű testedet látom
Forróságtól elpilledve
Kifeküdve mustrára
Elpihenve plédekre,
A Te szemed is félig lehunyva,
Alélt testeden
Naptej csillan,
Kókusznek édes leve,
És pilláid homályából
Izmos testek duzzadását látod,
Érzéki szerecsenek állnak körbe
Pálmaágakkal övezve,
S strucctollak susogását hallod,
S lány szellő simogatja
Elalélt testedet,
Kezedben hűvös koktél enyhíti szomjadat.
S egyszer csak egy kellemes tenyér simogat,
Félálmodból lassan felderengsz,
Hús, határozott, és kemény,
Ez a kéz,
Szolga ezt nem merné...
Királynői erény.
Hirtelen kinyitod a szemedet,
De nincsen más ott csak én...
Ki rabszolgád lehetne.
S pilláid alól
Eloson az erény.
Mint egy vízió,
Hamis, csalfa illúzió.

2017 forró nyarán

45. AURÓRA

Elveszett a Hajnalka,
Majd megkerül hajnalra.
Ezüstszárnyú angyalka.
Dicsfényben úszik arca.

Feldíszített fenyőfa,
Aranydió ráaggatva.
Gyertyák fénye ragyog rajta.
Mint megannyi Auróra,
Napszél fűtta sarki fény.

2013. okt. 19.

46. AZÉRT HALT MEG

SÍRFELIRAT

A TANYA FALÁRA ÍRVA...

Azért halt meg
A nagy vendi,
Búcsúztatván
Az Óévet,
Vizet adtak
Inni neki,
A bor hazájában,
Saját tanyájában.
Ha bort adtak
Volna neki,
Nem is ilyen
Duna vizet,
Mibe hal és
Béka vizelt,
Ma is élne
A nagy vendi.
Bort hoz elő,
Pince mélyről,
Nem is vizet,
Az a vendég,
Aki fizet.
Ki nem fizet,
Igyék vizet,
Hajnalán egy
SZÉP ÚJÉVNEK.
Házigazda
Nem sajnálja
A Kadárkát,
Isten tartsa
Jó szokását.
Éljen soká
A barátság.

Szexárd 2018 Újév hajnalán

47. DZSIGOLÓ

EGY UNATKOZÓ ÚRIASSZONY ÉLETÉBŐL...

Odafigyelés
egy jó szó
a parketten
kellemes ölelés
titokban, lágyan...
tánc végén
egy kézcsók,
forró hideglelés.
Az asztalnál jégbehűtött
édes pezsgő pukkanva vár,
derekadat dzsigoló karolja át.
régi emlékképek
feltóduló sora,
eddig miért voltam
ilyen ostoba.
az erény, és hűség
porlepte szobra.
az élet oly mostoha...
Pénz csak annyi kell,
hogy mindig elég legyen.
nem kell fényes palota.
Autót, ruhát, szerelmet
ne hitelbe vegyek.
Mindig a társaság középpontja legyek.
Hogy dzsigolóval jöttem?
Ezért ne aggódjatok
társaságba, színházba, néha ágyba kísér,
s van kihez néha szólhatok,
nem magányosak a karácsonyok.
Irigyeljetek.
Egyebet nem mondhatok.
Talán olykor
boldog is vagyok.

2017. 03 14.

48. ELHAGYOTT A KEDVES

ANDALGÓ

Elhagyott a kedves
messze költözött.
hű szívem azóta
gyászba öltözött.
mondtam neki még
maradj kicsinykét
nem is figyelt énrám
felveté fejét.

Minden bánat nálam
három napig tart
nem szakad utánad
tovább majd a part
azt mondják rajtam
sokat neveltél
szíved udvarából
gyorsan kivertél.

Hazajött a kedves
visszalődörgött
bánatát meséli
könnyei között
azt szipogja hogy
itthon sokkal jobb
árnyas kertek alján
lassan elosont.

2016. május 27.

49. ELVESZETT AURÓRA

Azt veszem észre,
Már napok óta,
Elveszett számomra
Az Auróra.

Fent északon,
Még valahol kavarog,
A hajnal fénye,
De ezt nem veszik észre,
Idelent a vakok.

Alszik a hideg fény
Melegsik a világ,
Arcod üvegéről
Olvad a jégvirág

2013. október 24.

50. EROSZ

ÉRZÉKI VERSCSOKOR

Simítom hajadnak
Selymes hullámaid
Suttogom füledbe
Szerelem szavait.
Csókolom csöpp szádnak
Vérpiros ajkait.
Ajkad ajkat keres
S titkos kéjt remél,
Nyakad hajlatában
Mebújik az éj,
Jázmin illatával
Oldódik az erény.
Kerek vállaidra
Rásimul a holdfény.
Elidőzik kezem
Kebleid halmain,
Ujjaim becéznek
Bimbóid csúcsain.
Tovasiklok lassan
Csípőd vonalain.
Vénuszdomb lankáin
Édesen megnyíló
Nedvesen csillogó
Barlangod érzi a kéjt,
Forrón, és tüzesen.
Féltőn, szűziesen.
Szívedet előbb tárod ki
Őszintén elém,
Mint combjaid rejtekét.

2013. 06. 25.

51. SZERELMES ÁLMOK...

Őszi lepelben fáznak az álmok
Szerelmes szívvel csodákra várok.

Lélek zenéje, boldog dallamok
Visszhangja, mire úgy vágyakozok.

Forró ölednek hév ölelése
Szerelmes szíved zengő zenéje.
Kebled halmának kéj meredélye
Áraszt szerteszt szerelmi mámort
Cupidó nyila megsebzí Ámort.

Karjaid, lábaid lágy ölelése
Szűzies erény édes feledése,
Mindent elsöprő vad szenvedélye...

Feledtetsz velem őszi hangulatot,
Gyönyörtől reszkető tested ölembe fogadom,
Testem öledbe hatol, s egymást elragadjuk,
Mennybe szárnyalunk, s a pokolba zuhanunk,
Hidegből a forróságba, őszből az örök nyárba fordulunk...
S ott mondd, meddig maradhatunk...?

Míg el nem kárhozunk...

Megjegyzés: 2014.10.10.

52. NAGY BUJA RÉZÁGYON

Nagy buja rézágyon
Violaszín pamlagon
Jázmin tedd szebbé
A hűs párnát.
Combjaid kitárva
Kéjes csúcsra várva
Fekszel hátadon,
Álmodom-e vagy
Ébren álmodom?
Langymeleg kebleid
Mélyébe furakszom
Bimbóid eprei közé,
Moccanó csípőd
Rejteken kutakszom
Lankáit ölelve,
Karomat fonva köré.
Mézédes barlangod
Lágyan befogad,
S erősen fogva tart,
Forró vágyaitól
Sosem menekülhetsz.
Csillámló nedvével
Méhként odaragaszt.
Arcodon érzéki
Kéj patakja fakad,
Ajkaidról halk sikoly
Marasztal hallgatag
Mély zuhanásba
S szerelmi találkozásra
Indulnak sejtjeink
Vad rohanásba.
Vénuszdombod rejtekéből
Árad bujaságod
Falánk mohósága,
Felfalva minden
Útjába kerülőt,
Nedvet, és az erőt.

Megjegyzés: 2015. 02. 18.

53. SZERELEM UTÁN

Szerelmem után összezárnak
Testednek szirmai,
Lassan lelohadnak
Kéjelgő vágyaid
Nehezen engednek
Ölelő karjaid.
Szerelmet suttognak
Lihegő ajkaid.
Tested testembe
Begömbölyödik.
Pilláid lehunyva
Pihensz egy picit.
Míg vágyad újra
Ismét éledezik
Várva az alkalmat,
Hogy odaadhassad magad.

Megjegyzés: 2013. 08. 19.

54. VÁGYAID KELYHÉN

Ágyad selyme alatt
Asszony tested duzzad.
Csókra csábít újra
Vágytól dacos ajkad.
Kezeid kebleid
Édes csókra adják
Dús rezdüléssel
Forró ajkamat
Csókokra csábítják.
Vágyaid kelyhén
Kéj cseppje csillan.
Sóvárgó testemet
Rejti kíváncsian
Lázás ölelésben
Forrón összeolvad,
Aztán a vágy
Lassan lelohad
Ujjadra e gyűrűt
Szívesen fogadd,
Ne gondolja bárki is,
Hogy senkié sem vagy.

Megjegyzés: 2013. 08. 15.

55. HAJNAL ÉBREDÉSE

Kerek csípődön,
Kecses válladon
Dús kebleiden
Játszik a fény.
Ablakod résein
Beles a Nap.
Combjaid kissé kitárva,
Óvatlan úgy maradt.
Miután befogadott.
Vénusz magával ragadott.
Kicsinkét duzzadt
Dacos ajkaid
S nyugodt arcod
Sugározva sejteti
Az éjjeli kéjt.
Fáradt, bágyadt
Hajnal ébredez
S pajzán gondolatok
Ébresztgetik benned
Újra a reményt.

Megjegyzés: 2013. 07. 29.

56. MINT IGAZGYÖNGY

Akár, ha kagyló kinyílvá
Áldozatra lesve,
Prédáját keresve
Mindent befogad
Magáévá téve
Mindörökre.
Ám, ha testére
Kósza homokszem
Ingerkedve rákerül
Konokul rabul ejtve
Sohasem menekül
Testének nedvével
Gömbbé elegyül
Védelvezve életét,
Csillogó gyöngyházú
Kagyló rejtekében
Igazgyönggyé nemesül.
Gyöngyhalász éltevel
Fizet ha lemerül.
Tested kagylója
Kinyílvá felhevül
Sikamlós édesen
Testem testedbe
Kéjesen elmerül.
S benne a mag
Bódultan szétterül.
Egyetlen sejteddel
Örömmel elvegyül
Szerelmedből immáron
Igazgyönggyé testesül.
Szívünk egymással
Örökre egyesül.

Megjegyzés: 2013. 07. 15.

57. ISMERETLEN TÁJAKRÓL

Ismeretlen tájakról
Sorsolt mellém a gép,
Millió mozaikból
Áll össze a kép.
Kutattam lelkesen
Szívednek titkait,
Felfedtem lelkednek
Rejtelmes bugyrait.
Estére kelve,
Ha rád tör a vágy
Hűvösen tátongva
Üres az ágy.
Már mindenki alszik,
Szép álmokat kívánsz,
Dobjuk sarokba
A vágyálmokat.
Azért mégiscsak
Örömmre biztatlak,
Az érzéki testek
Szeretni születnek.
Össze kell fonódni
Hasonló lelkeknek.

2013. 04. 06.

58. ÁLMOMBAN CUPIDÓ LÁTOGAT

Mostanában
Hosszúlábú
Magas, szőke
Nőkről álmodom.
Skandináv
Szépségekről.
Ilyenekkel ritkán találkozom.
Egyet Porecsben,
Az Adrián láttam.
Bronzvörös bőrén
Világos kosztüm feszült,
Este a bárban,
Csillogott a haja,
Szőkén a holdvilágban.
Egy másik hölgy
Székesfehérváron
Várt engemet.
A vasútállomáson.
Úristen, Miatyánk.
Ferencz Jóska a mi apánk.
Harmadik a mozgólépcső
Huzatos peronján állt,
Kezében Varjuckó,
Mint ismertető jel.
Ekkor Amor nyila
Gyorsan eltalált
A hamis kis Cupidó
Incselkedett velem.
De nagyon jó.
Csalfa, csalóka csók
Kéjes csúcsán
Álmaim valóra váltak.
Hálósobámban, ágyamon
Jóillatú, dúskeblű
Hosszúcombú
Hajnal ébredez.
S én e langymeleg
Kebel felé kapok,
S incselkednek velem
Lágytestű, pucér
Gömbölyded, pajkos
Huncut Angyalok.

2012

59. VAK SZERELEM

Sötétbe nézek
Nem látlak Téged
Érzem a lélek
Érintését.

Elmúló évek
Örökre szépek
Belülről látom
Vetületét.

Lassuló szívvel
Remegő kézzel
Terád vetítem
Hevületét.

Színpadi létem
Hasonmás képem
Másra hagyom majd
Főszerepét.

Kóborló testem
Nehogy elveszen
Tereád bízom
Őrizetét.

Szívemmel látok
Újra felállok
Erőt adott a
Reménykedés.

Sötétbe nézek,
Nem látlak Téged
Érzem a szerelem
Bűvöletét.

2017. január 16.

60. LÁTNI SZERETNÉLEK

Látni szeretnélek
Az illatos ágyon,
Jázmin, tedd szebbé a
Szép párnát.

Nagy, buja rézágyon
Kéjesen szép álom
Andalítón táncol
Az árnyék.

Álmaimban olykor
Élni szeretne a
Lélekelállító
Reménység.

Mindent betakar a
Bársonyosan puha
Holdfényragyogású
Szépség.

Ekkor Ámor nyila
Gyorsan eltalált
A hamis kis Cupidó
Incelkedett velem.
De nagyon jó.

Csalfa, csalóka csók
Kéjes csúcsán
Álmaim valóra váltak.
Hálószobámban, ágyamon
Jóillatú, dúskeblű
Hosszúcombú
Hajnal ébredez.

S én e langymeleg
Kebel felé kapok,
S incselkednek velem
Lágytestű, pucér
Gömbölyded, pajkos
Huncut Angyalok.

2012

61. SZERELEM

Szeretlek magzatodban
szeretlek bájos gyermekkorodban
szeretlek kamasz korodban
diadalmas felnőttként is
őszintén, nyíltan.
szeretlek, ha megöregedtél,
s akkor is, miután
ráfátyolosodott
vak szemeimre
a homály.

2016. július 30.

62. SZERETLEK ÉN

Szeretlek én, ha hagyod,
Ha Te is akarsz.
Elmegyek végleg Tőled,
Ha Te azt akarsz.

Figyellek könnyes szemmel
Szívem vággyal teli
Míg csapongó szíved
Nevem elfeledi.

Nem lehet a lelkünkben
Mindent eltemetni.
Mindent abbahagyni.
Még élni akarni.

2012

63. A SZŐKE TISZA SZERELMES MOSOLYA

A TITKOK ÖSVÉNYE

A magasba lövellő szökőkútnál
csókolt meg először a lány,
s tovatűnve a szőke Tiszánál
néztük a kérészek vad,
halálba szökellő
végzetes násztáncát,
a víztükör fodrozódását,
az önzetlenség vérforralóan
csábító vágyakozását.
Virágzott a Tisza,
millió csókcsokra.
még tovatűnt a múzeum,
a színház kapuja és fala,
a Dóm kettős tornya,
a tűztorony, mint a város legősibb orma.
Elhalkult József Attila gúnyos kacaja.
Által mentünk a hídon,
s itt a kép megszakad...
ifjúságunk elmúlt,
miért kísért még mindig
a múlt újra meg újra?
hiszen a sokévnnyi idő
barázdát szántott homlokunkra
nem hagy nyugodni a csoda
titkok ösvénye vezeti azt,
aki átjut a lélekhíd alatt.
Az ősz nyugodtan simítja a láthatárt,
mint felnövő gyermek buksiját,
ölelkeznek a tiszai fák.
a Nap lomha sugarakkal
kúszik a kopár ágon
nyugalom árad az elmúló világon.
titkok ösvénye ez
tájkép amerre járok,
a Tisza partját szegélyező öreg nyárfák
nyár végi lombjukat egymást átölelve egy
„kapu” ívét formázzák.
Átjáró ez, egy titkos kapun át,
hol csodálatos a világ,
amit csak azok látnak, akiket megszólítanak
a Tisza parti fák.
csak keveseknek adatik meg a megvilágosodás.
kiváltságosok láthatják
a féltő fák mosolyát.
ősregi történeteiket takarják
azok előtt kik nem beavatottak,

emberek milliói álltak itt,
nagy időknél tanúik,
s a Tiszának fodros habjai
elrejtik koporsók hamvait.
fél világ urának gondolatait.
Attila hun királyunk
nemesen dicső csontjait.
a fény, s a sötétség,
arany, ezüst, és a vas
hármaskoporsója
örökre titok marad,
a habzón folyó éjszaka alatt.
Ifjúságom, és szerelmeim,
titkaim örökös
színtere Szeged,
rajtam kívül nincsen
aki értené ezt.
Hideg szobor vagy...
Dankó Pista hegedűjén
évtizedek halkuló dallama száll,
s az emlékek sora
mindvégig visszajár,
az álmok ezüstös hídján.
Majd végül utolér
a végzet alkonya,
s reánk borul a
sötétség barna balkona,
s vár az elmúlásnak
örökös hona.

Szekszárd, 2017. április 14.

A kép címe: Titkok ösvénye
festményen megörökítve.

64. TÁNCOSOM, TE GYÖNYÖRŰ

FARSANG IDEJÉN...

Táncoló lábak
Keringve szállnak
A szoknya perdül
Toppan a láb.

Kecses kéz lendül
Zeneszó csendül
Dobbanó lábam
Ne add alább.

Suhogó selyem
Omlik vállára
Kezemmel óvom
Csöpp derekát.

Mosolyog ajka
Két szeme sarka
Megersimogatom
Barna haját.

Karomba tartva
Átérezem rajta
A szerelemnek
Bódulatát.

Tündöklő arca
Jól felnagyítja
A báli terem
Ragyogását.

Sudár alakja,
Víg jelmez rajta.
Farsangi bálon
Álarc takarja
Szép orcáját.

2017

65. EZT A KISLÁNYT

Ezt a kislányt az anyja
Nem nekem nevelte,
Gógös gondolataiért
Az Isten megverte.

Ezt a kislányt az anyja
Eltiltotta tőlem.
Senki nem hall ezután
Semmit énfelőlem.

Ezt a kislányt az anyja
Szigorúan tartja,
Erényes és szűzies,
Meg is látszik rajta.

Elbujdosok előle
Anyja lelke rajta.
Utánam jön jövőre,
Ha Ő úgy akarja.

2012

Megjegyzés. Andalgó.

66. GYERTYALÁNG

Könnye csordul
A viasznak,
- De ég a gyertya még -
Siratja múltó fényét,
Régi tündöklését,
S szerelmét,
A gyufát,
Ki neki mindig
Életet ad.
Mely vágyaival együtt
Ellobbant, mikor
Szerelmet remélve
Lángra gyújtotta őt.
Így adva neki erőt.
S a gyertya tüze is
Elhamvad hamar,
Ha a láng végsőt
A testébe mar,
Apró a tűz,
A gyertya kis vadóc,
Hamar elég
Szerelem tüzében
A kanóc.

2013. okt. 29.

67. HÉTKÖZNAPI CSODA

Hajnalban,
Mikor felhőt vet a folyó,
S ólomszürke pára
Lebeg a légben,
Hiábavalóságokkal
Elő ne hozakodj.
Ne háborgasd a
Felkelő Napot,
Van neki dolga
Éppen elég.
Minden reggel
Fel kell kínálnia
Aranytálcán
A ragyogást, s a fényt
Neked.

68. NOSZTALGIA

Veréb ugrál
Az útszélien
Búsan néz
Szerte-széjjel
Terített asztal volt ez
Valamikor réges-régen.

Fagyos szél fúj
Hideg télben.
Szánkó nem jár
Erre régen.
Arra gondol most
Sok veréb kobak
Vajon hol vannak
Mostan a lovak?

69. KÉT SZEMEMBŐL

Két szememből
Könnycseppek hullanak.
Lábaid elé
Gyöngyökként gurulnak.
Gyöngyházfényű
Kemény kagylókban
Sokáig alszanak.
Csiszolt gyémántok
Üveget karcolnak.
Akár a savak,
Csontodba marnak
Igaznak vélt
Hazug szavak.
Két szememből
Könnyek hullanak,
Hogy látva lássalak.
Hogy látva lássalak.

2012. 11. 23.

70. MIKOR IJED MEG EGY FÉRFI?

Bátor, vakmerő
És hős,
Ha háborúban diadalittasan
Vívja a csatát.
Messzi hegyeken
Rendíthetetlenül
Mássza a sziklát.
S ha óceánokon át,
Feszít vitorlát.
Mikor kocsmapultnál
Vehemensen
Védi igazát.
Az igazi hőst
Gyakran csak játssza,
Állhatatossága
Sokszor csak álca.
De!
Mikor ijed meg
Igazán a férfi?
Ha férfiúsága
Kerül próbára.
Mikor először
Nem sikerül másodszor,
S mikor másodszor
Nem sikerül először.
Vagy csak nagy sokára,
Végre valahára.

2013. 02. 28.

71. MINDENKI ALSZIK

Mindenki alszik,
Szép álmokat.
Hívjátok elő
A vágyakat.
Dobjátok sutba
A bánatot,
Ne hagyj uralkodni
A kárhozatot.
Reggelre kelvén
Virradóra.
Ugorj az ágyból
Kakasszóra.
Élvezd az életet,
Amíg lehet.
Amíg csak lehet.

2013. 04. 03.

72. MIUTÁN MEGHALT A KERESZTFÁN

A vakok
Láttak,
A bénák
Jártak,
Megtisztultak a
Leprások.
S én újra meg újra
Nekifeszülök
Vállamon a nehéz kereszttel
Hogy feljussak a
Golgotára.
Hogy én is
Újra lássak.
De nehéz dolog
Saját jogon
Felkerülni a
Keresztfára.

2012

Megjegyzés: Csodák csak egyszer történhetnek?

73. ISTENKÁROMLÁS

Felveszek a földről
Egy marék port
Kezemben tartom,
S beleköpök.
Összegyúrva sarat csinálok,
Ahogyan Jézus
Tette egykoron.
Szemhéjamra teszem,
És várok.
Semmi!
Megint csak rájöttem,
Hogy nem vagyok
Isten.
Bocsáss meg
Nekem,
Hogy vétkeztem.
Ha elérném elkapnám
Mindhárom isteni személy lábát,
Hogy megbüntessem,
Mert egy nem tudott volna
Ennyire kitolni velem.

2012

74. OLYKOR

LÁTÁSMÓDOM

Olykor-olykor
Eltűnődöm a
Magyarok némely szaván,
Mikor a vak mondja,
Megnézem, s látom.
Képletes talán.
Hiszen
Nem vagyok vak,
Csupán csak nem látok.
Micsoda különbség.
Ugye csodáljátok?
Azt hogy világtalan,
Szívből utáljátok.
Gyönyörű ez a nyelv,
Mindent kifejez,
Örömet, bánatot,
Minden árnyalatot
Bátor, okos,
Bugyuta gondolatot.
Végül is belátod,
Lehet jó a meglátásod,
Akkor is, ha nem látod.
Reméljük meglátod,
Ki maradt végül a barátod.

75. SUSOGNAK AZ ŐSZI FÁK

Susognak az őszi fák,
csak zaj terem az ágon.
hanyatt dől a falevél
csendes éjszakákon.
kergetőzve kavarog
ha kósza szél lengeti,
színes rongyos ruháját
szemérmesen leveti.
hanyatt fekvé öregesen
rozsdabarnába öltözik,
temetőbe költözik.
nem várja meg a telet,
látott már eleget.
szürke kopár ágon
éhes varjú károg,
volt még ezen falevél
nemrégén a nyáron.
közben súlyos léptek alatt
suhogva söprik az avart.

Megjegyzés: 2015. október 24.

76. SZÁLLOK A SZÉLLEL

Szállok a széllal, éjféli madarakkal
Nyakunkat nyújtva a sarkcsillag felé,
Tollunkat tépi vad vihar erejével,
Zord fellegeket gördítve utunk elé.

Lábunk, szárnyunk összekötve
Haptákban repülve
Saját vérünkben fürödve
Guggolva húzunk el
Az ég alatt,
Ösztönnel ügyelve arra,
Marad az ék alak.

Hangunk egész a földig leér,
Élesen jelez elöl a vezér,
Nekifeszül a légnek
Az elöl repülő,
Néha leváltja
A mögötte jövő.
Hogy pihenjen kicsinyét
S magával rántja az örvény
Könnyebb a követés.

Egyszer délnek,
Majd újra északnak,
Ősi ösztöne a körforgásnak
A sarki mágnes pólusa
Mutatja az utat,
Szabad madaraknak,
S lenyűgöz az Auróra fénye,
S a szférák zenéje.

Megjegyzés: 2015. 01. 28.

77. VÁROM A PÁROM

Várom a párom,
Nem jön az álom,
Éj leple alatt
Eljön-e még?

Hinni szeretném,
Bennem a remény,
Boldog szerelmét
Adja az ég?

Szemét lehunyva
A küszöbön áll,
El nem szaladna
Sohase már.

2012

78. ÜZEN A PLATÁNFA

Üzen a platánfa,
Cakkos levélen...
Bokáig járva
Zörgő derékaljában
Repedező kérge
Jelzi a moccanó időt,
Évszázados fasorban
Költők igyekeztek
A messzire siető vonathoz,
Hallhatatlanságba víve őket...
Minden évben vaskosodó
Derekát átölelve
Didergő ágain lógaszkodva
Elhozza az őszt.
Vastag hóbundába burkolódzva
Várja a jövőt,
Hogy ismét újra
Költő sétálhasson
A szekszárdi platánsoron.

Megjegyzés: 2015. július 22.

79. VERSTRILÓGIA A VAKSÁGRÓL

SZOMORÚAN - REMÉNYKEDVE - VIDÁMAN

Ha mindkét szemedre megvakultál...

Ha mindkét szemedre
Megvakultál,
Ülsz otthon
Az ágyon,
Várod a csodát,
Hogy újra lásd
Isten szép világát.
Hiszen
Mindent megtettél,
És már
Nem tehetsz mást.
Akkor majd
Meglátod,
Ki maradt végül
A barátod.

Az ajtó mellett
Halott Apám
Kampósbotja áll.
Indulóra,
Mint ami
Valakire vár.
Talán énreám?

Gyere Kedvesem
Nézz utoljára
Még egyszer a szemembe.
Elhaló fényét
Vajon látod-e?
Emlékeimbe
Utolsóként
A Te arcodat
Véstem be.
Ezentúl
Fehér botot
Veszek a
Kezembe,
S fekete
Kalapot
Teszek a
Fejemre.

2015

Vakon

Sötétbe nézek
Nem látlak Téged
Érzem a lélek
Bűvöletét.

Elmúló évek
Örökre szépek
Belülről látom
Vetületét.

Lassuló szívvel
Remegő kézzel
Másra vetítem
Hó melegét.

Színpadi létem
Hasonmás képem
Másra hagyom majd
Főszerepét.

Kóborló testem
Nehogy elveszen
Tereád bízom
Őrizetét.

Szívemmel látok
Újra felállok
Erőt adott a
Sárban fekvés.

Sötétbe nézek,
Nem látlak Téged.
Érzem a kezed
Ölelését.

2015

Másságom

Azt gondolod rólam:
Más vagyok?!
Igen!
Hiszen egyre szűkebb
Résen ér szememhez
A világosság.
De azért én ugyan úgy
Gondolok Terád.
Ne félj tőlem,
Hidd el nem zavarok,
Csupán csak nem látok.
Hiszen valamiben
Mindenki más.

Van aki sánta,
Van aki béna,
Van aki néma.
De olyan is akad,
Aki lát.
Én is átélhetek
Ezernyi csodát,
S végül is:
Van nekem egy titkom,
Elárulom
Ez az én másságom.
Senki nem tudja,
Hogy mikor álmodom.

2015

Megjegyzés: Pályázati alkotás első helyezett 2015.

80. A ZÖLDSZEMŰ SZÖRNY...

Mindenhonnan leskelődik
És én tartok tőle,
Figyelnem kell
A zöldszemű szörnyre...
Ki hálóját szöve
Megmérgez örökre.
Féltékennyé téve
Magadat és mást,
Nem elegáns,
Csak azért, hogy
A másik szívét
Kiterítve lásd...
A plátói szerelem
Túl korai még neked
A naplemente.
Az érzéki szerelem
Vágyakkal követel
Magának szenvedélyt,
Szívednek rejtekén
Harcol a bűn,
Legyőzve az erényt.
Fejedben érik a gondolat
S hajlik a bűn javára,
Hallgatva a vér szavára.
Mely száguldva surran
Ereidben diadalmasan,
Felajzva a kéjt,
Gerinceden át
Egészen a nyakadig,
S mielőtt egy férfi
Diadalittasan leszakajtana,
Hirtelen elhatározással
Szíved daccal ellenállana.
Akár ha jön az este,
A bűvös naplemente.

Szekszárd: 2018. március 24.

Zsíros Ari festőművésznőnek ajánlva csodálatos festményéhez.
A kép címe: A zöldszemű szörny
Belső látásinstrukciók alapján.

81. KRÚDY UTÁN

SZINDBÁD UTOLSÓ UTAZÁSAI A HÖLGYEKNÉL

A körbehányt, düledező falú
Kocsmák mellett várnám
A régi szeretőket idéző
Ötvenes nőket,
Kik kapuzárás előtt érzik a kéjt.
Azt hiszik, örökre így is marad majd.
Érzem a múltó időt, s az anyáskodó
Nők karjai közt felejttem a múltat.
Hisz ők azok, akik adni akarnak,
Barna ölükbén moccan a süppedő idő.
Ajkukon a korholó szó is simogató,
Hisz vártak rám egy gyertyafényteli esten,
A Krúdyt idéző szép vacsorán,
S nem jöttem, mert az ablakból
Egy másik nő nézett le rám,
Hívott szóval és bús tekintettel.
Áhítózon ropogó kerevettel.
És nem mentem, mert féltem,
Hogy rájössz:
Nem vagyok ifjú titán már,
S ma már sokkal könnyebb
Hűségesnek lennem,
Mint annak előtte,
Ifjú koromban.

2018. március 25.

82. UTÓSZÓ

KEDVES BARÁTAIM!

Remélem, hogy aki elolvasta az előző nyolcvankettő verset, még velem van, legalább is gondolataiban, és Őket nyugodtan hívhatom barátaimnak, hiszen olyan magántitkokat osztottam meg Velük, amit csak barátként lehet.

Kezdetként a lehető legfrissebb verseimet hoztam az olvasóim elé, de aztán előkerültek olyanok is, amik még sehol nem jelentek meg, az úgymond felnőtteknek szóló, ha nem is kimondottan erotikus, hanem inkább érzéki versek.

Jómagam nem vagyok prűd, de mégiscsak fejtörést okozott, hogy bemerjem-e ide hozni az amúgy is megosztó írásaim közé, s hogy van-e már olyan stádiumban a közönségem, hogy elfogadja ezt a stílust tőlem, akitől ez szokatlan lehet, bár mások régen ettől durvább közlésekre is vetemedtek már.

Ahogy Schneider úr mondta a cselédlánynak annak idején a híres Hippolit a lakájban, hozzon a libához idei friss hagymát, de lehet közte pár öregebb is, így vagyok ezzel én is verseim terén, lehet köztük jó pár idősebb is.

A témakört tekintve a kezdetektől kiindulva eljutunk egészen a beteljesült szerelemig, a dzsigoló által kísért unatkozó úriasszonyon át a zöldszemű szörnyig, aki, vagy talán ami, megmérgezi a legszentebb kapcsolatokat is.

A nőkről ki vallhatna legszebben, mint Krúdy Gyula, aki nagy tisztelője volt a hölgyeknek, s mindenképpen ide kell idézni a szellemét, melynek lényegi elemeit magam is vallom.

A közönség ezekről olvasva eljuttathat a mennyekbe, de a pokolra is kívánhat, de mindenképpen valamilyen formában nyomot hagy majd bennük.

Előre látom már kritikásaim verseim alá írt szavait, Úristen, Atya Isten, Atya úristen... erre csak azt tudom mondani, Isten nevét hiába ne vegyed, pláne háromszor.

Köszönöm, hogy immáron tizennegyedszer megkeresték írásaimat, hálás vagyok érte.

Mindenkinek adjon az Isten ezerszer annyit, mint amennyit érdemelne, nekem meg két-ezerszer, hogy szétoszthassam önök között Frutti helyett.

Megtisztelő figyelmüket később is irányítsák rám, mondják el, mi tetszett, és hogy mi nem, akkor máskor jobban odafigyelek majd, ha tudom, hol a baj.

Tisztelettel...

Nagy Vendel

Magánzó

Szekszárd, 2018. március 25.

ENDE, KONYEC, FIN, END, FINE, FINÍTÓ.